

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Ι.ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ
Βουλευτής Ν. Αχαΐας – Ανεξάρτητος

Ερώτηση προς την Υπουργό

Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης

ΘΕΜΑ: : Η (μη) προστασία εγκύων με την ανοχή κυβέρνησης και Ε. Δ

Πυκνώνουν τα περιστατικά απολύτευων εγκύων το τελευταίο διάστημα, με τις ιαταγγελίες στις κατά τόπους Επιθεωρήσεις Εργασίας να είναι σχεδόν καθημερινές.

Οι εργοδότες, με τις πλάτες της ίδιας της Δικαιοσύνης και εκμεταλλευόμενοι πι ραθυράκια του νόμου, έχουν ξεθαρρέψει και προχωρούν σωρηδόν σε απολύσεις εργαζομένων, δείχνοντας το πραγματικό και άτεγκτο πρόσωπο του κέρδους.

Επικαλούνται «σπουδαίο λόγο», αυτή την αόριστη νομική έννοια, προκαμένου να απαλλαγούν από τις υποχρεώσεις τους προς τις κυοφορούσες εργαζόμενες.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι η περίπτωση εργαζόμενης σε αρτοζαχαροπλαστείο του Περιστερίου.

Η εργαζόμενη δούλευε στην επιχείρηση από τον Οκτώβριο του 2017. Τον περασμένο Δεκέμβριο νοσηλεύτηκε σε δημόσιο νοσοκομείο για ένα πρόβλημα υγείας που αιτητώπισε, όπου και ανακάλυψε ότι ήταν έγκυος.

Οταν το ανακοίνωσε στον εργοδότη της, η στάση του άλλαξε άρδην. Η εργαζόμενη κάνει λόγο για λεκτική βία, ψυχολογικό πόλεμο και περιθωριοποίησή της.

Παρά την προφορική σύσταση που του έγινε από την Επιθεώρηση Εργασίας, στην οποία προσέφυγε η εργαζόμενη, η επιθετική του συμπεριφορά όλο και κλιμακωνόταν.

Μέχρι που έφτασε στο σημείο να της ζητήσει αλλαγή πόστου, από τον γειρισμό της ταμειακής μηχανής και την εξυπηρέτηση των πελατών, στη λάντζα, σε μια προσπάθεια να εξωθήσει σε παραίτηση.

Η εργαζόμενη αρνήθηκε τη βλαπτική αυτή μεταβολή και προσέφυγε στην Επιθεώρηση Εργασίας, η οποία όρισε τριμερή συνάντηση στις 3 Απριλίου.

Στο μεταξύ ο εργοδότης τής κοινοποίησε την απόλυσή της με εξώδικο, επικαλούμενος «σπουδαίο λόγο», όσο μάλιστα αυτή έλειπε με αναρρωτική άδεια κατά τον πέμπτο μήνα της εγκυμοσύνης της.

Η εργαζόμενη προχώρησε και σε τρίτη καταγγελία στην Επιθεώρηση Εργασίας για παράνομη και καταχρηστική απόλυση εγκύου ζητώντας την άμεση επαναπρόσληψή της.

«Σπουδαίο λόγο» απόλυσης αποτελεί κάθε περιστατικό που αντικειμενικά καθιστά αδύνατη τη συνέχιση της συνεργασίας.

Τέτοιοι είναι, για παράδειγμα, η μη υπακοή στις οδηγίες του εργοδότη, η παρέβαση των συμβατικών υποχρεώσεων του εργαζόμενου με αποτέλεσμα τη βλάβη στον εργοδότη ή η διακοπή λειτουργίας της εργοδότριας επιχείρησης.

Στις 3 Απριλίου συζητήθηκε για πρώτη φορά η εργατική διαφορά, με την εργοδοσία να υποστηρίζει ότι η απόλυτη της εργαζόμενης οφείλεται στην πλημμελή εκτέλεση καθηκόντων.

Από την άλλη, η απολυμένη τόνισε ότι στο παρελθόν ουδέποτε είχε δεχθεί παρεπήρηση ή παράπονο για τη δουλειά της και η «πλημμέλεια» στην εκτέλεση των καθηκόντων της συνέπεσε χρονικά με την ανακοίνωση της εγκυμοσύνης της.

Η συνάντηση έλλειπε με την εργοδοσία να παίρνει παράταση λίγων ημερών, χωρίς όμως αυτό να αλλάζει τη στάση της, καθώς και στη δεύτερη συνάντηση που έγινε λίγες μέρες αργότερα επέμεινε στην απόλυτη.

Κατόπιν των ανωτέρω ερωτάται ο αρμόδιος Υπουργός:

- Τι θα πράξετε, ώστε να ασφαλίσετε τα δικαιώματα των εγκύων, από παρόμοιες αυθαιρεσίες εργοδοτών;

Ο Ερωτών Βουλευτής

Νίκος Ι. Νικολόπουλος

Πρόεδρος Χριστιανοδημοκρατικού Κόμματος Ελλάδος